

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மான் ரஹீம்.

✧ கீர் த்தமை ஸ்ரீ. ✧

இஃத

நாகூர் ப்ரீமத்

யூ. சின்னத்தம்பி மரைக்காயர் அவர்கள் குமாரரும்

சேந்தமிழ்பாறு, திருமயிலை

ஸ்ரீமான் பா. முனிஸ்வரமிப்பாவலர் அவர்கள்

மாணுக்கருமாகிய,

யூ. சி. பக்கீர்மஸ்தான் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

நாகூர், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

சி. வாஞ்சூர் மதார்சாயபு அவர்கள் குமாரரும்

பிள்ளு B. I. கம்பனி ஸ்டலிடோரும்,

மிராசிதாரும் கனத்தன வியாபாரியும்,

தயாளகுண சம்பன்னருமாகிய

ஸ்ரீமத். சிந்தாமதாரசாகிபு அவர்கள்

தனேபகாரத்தினால்

நாகூர், வா. குலாம்காதினு நாவலர் மாணுக்கர்

க. காதிமுழுகியத்தின் சாகிபு அவர்கள் பார்வையில்

நாகை, ஸீலவோசனி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

97:47

N18

பிஸ்மில்லாஹ் துரிதஹிமா அகிர் தஹிம்.

கீர்த்துமைஞ்சரி.

இஃது

நாகூர் யூ சின்னத்தம்பி மரைக்காயரவர்கள் குமாரரும்,

செந்தமிழ்பாது

திருமயிலை ஸ்ரீமான் பா. முனிஸ்வாமிப்

பாவலரவர்கள் மாணக்கருமாகிய

யூ சி. பக்கீர் மஸ்தான் அவர்களால், இயற்றப்பட்டது.

நாகூர் கனகனவான் ஸ்ரீமத் வா. சிந்தாமதாருசாகிபு அவர்கள்

பொருளுதவியால்,

நாகூர் வா. குலாம்காதினு நாவலர் மாணக்கர்

ஸ்ரீமத் க. காதினு முகியத்தின் சாகிபு

அவர்கள் பார்வையில்

நாகை, நீலலோசனி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1958.

இந்தால் அச்சிட்ட கனவான் இன்னொருனப்பாடியது.

சிந்தாத வாழ்வுஞ் சிறப்புந் தருதியுஞ்சேர்
சிந்தாம தாருசாகிப் சிமானன்—சொந்த
அருநிதியா விந்நூலை யச்சியற்றிப் பாரிற்
பெருமை பெறச்செய்தான்—பேண்.

—()—

இஃது

இந்தால் அச்சிடுவித்த கனவானாகிய மகா-நா-ஸ்ரீ ராஜகுஜிதபிரபு

வா. சிந்தாமதாரு சாகிபு அவர்கள் பேரில்
பஞ்சரத்திந வெண்பாக்கள்.

ஓதுவார்க் குற்ற வுணவு முசிதமற்ற
ஆதுலர்க் கில்லிதழ மத்துவமாய் வாதனழந்
தந்துதவி யாதரிக்குந் தார்வேந்த ன்ப்புவியில்
சிந்தா மதாரொன்போந் தேரீந்து

அன்ன மீடுவோ னயலாரை யாதரிப்போள்
வன்ன தமிழ் நாவலர்க்து மன்றையர்க்தும் பென்னம்
பெரிதாரிந் துபகர்க்தும் பெற்றியுளோன் யாரு
மரிதவன் போலுல கந்து

சாதுக் தயரிதன்பன் சன்மான் மிக்குள்ளோன்
மாதுக் கினியற்று மானிவன்—பாதுக்குச்
சிந்தா மணியன்னச் செல்வன் செருக்கற்றேன்
சிந்தா மதாரொனவே செப்பு

காக்குங் கிருபை கடவுட் டிருவருளும்
பூக்தும் பொழினுகூப் பூமான்றன் நோக்து
முரியதவ சற்புருட னென்னியசீர் குான்று
மரியலுத மாலைபுயத் தான்

வந்தானாத் தாபர்க்தும் வள்ள விகாற்ற
சத்தானக் கற்பகக்கை சாபல்யன் சிந்தா
மதாரொன்னுந் செல்வ மகிபன் புகழ்
முதாரிதனை முள்ளோனென் றேது.

இரங்குடன் வித்வாபிமான சங்கத்தின் காரிய நிர்வாகரும்
புதி சிவநேச திருக்கூட்டத்தின் அக்ராஸனாதிபதியுமாகிய

செந்தமிழ்பாநு.

திருமயிலைபுரீமத் பா.முனிஸ்வராயிப்பாவலரவர்கள்கூறிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆசிரியப்பா.

பாருட் சிறந்து பலவளங் கொழிக்குஞ்
சீருட் பொருந்தி திரையெடுத் தெறியும்
புனலின் பெருக்கும் புயலின் பெருக்கு
மனந்துயில் கின்ற வணிமரை யிருக்கும்
பலதடஞ் சூழும் பழனப் பெரும்பதி
பலவின் சாறுகள் பாயவ ளர்ந்து
பயன்மு நான்கெனப் பயக்கு முயர்தல
மயற்புற மருங்கி லணிகோ புரங்க
ளழகிய மாடமு மாதுலர் தமக்கு
வழங்கிடு தான மடங்களு நல்லா
ருள்ளத் தமர்ந்திடு முயராண் டவர்தம்
பள்ளி வரபிற் பலப்பல விளங்கு
மன்னவர் திகழ்த மண்டபஞ் சூழ்ந்த
பன்னரு நாகூர் பதியினின் வாசன்
நம்பினர் தமக்கு நல்குஞ் சின்னத்
தம்பிமரைக்காயர் தவத்தினில் வந்தான்
முனிவிலா னன்பு முதிர்வுளான் கற்குங்
கனிவுளான் பத்திக் கரையிலான் வித்தை
யறிவுளான் நெஞ்ச மலைவிலான் நின்ற
நெறியுளான் நேச நிலையுளான் யார்க்கும்
மொழியுப சார முகத்தினுங் காண
வழிபடுங் குணத்தான் வரம்புநீ ருலகில்
வேண்டிய நலங்கள் விரும்புவார் பெறவெளி
லாண்டவற் றெழுதே யடைதலும் வழக்கா
லவன்பதம் பாடி யன்புடன் றெழுது
தவத்தினர் தம்பின் தனியரு றுறவும்
பவக்கடல் கிடக்கும் பான்மைத் தாக
நவரசம் பொதிந்த நல்லகி தங்கள்
சேர்த்திசைத் தினிய செவிக்கழு தாக்கித்
சீர்த்தனா மஞ்சரி கிழமைப் பெயர்த்தால்
தக்கவர் போற்றிடத் தந்தான்
பக்கீர் மஸ்தான் பாவல் லோனே.

180271

பீஸ் மில்லாஹி.

சா த் து க் க வ ி க ள் .

நாகூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி மு. ஆ. முஹியத்தின் அப்துல் காதிருப்
புரவா அவர்களால் இயற்றிய

விருத்தம்.

தானாகித் தனியாகித் தனக்குறியர் தானாய்ப்பத் சுமயமாகி
நானாகி நீயாகி நடுவாகி வடுவாகி நாதமாகி
பூனாகி யுணவாகி யுடலாகி யுயிராகி யுதிப்புமாகித்
கோனாகிப் பலபேதமா, யுண்மின் குதாவீனிய தூதராகி.

அருட்கிடக்கு மறுசேறி வருமிறஞல் முகம்மதனு ருந்தாளிற்குத்
தெருட்கிடக்கு மெய்ஞ்ஞான குக்குமத்திற் றேய்த்தலகு திரிபற்றுற்
வ்ருட்கிடக்குத் கொடுத்துடக்கா ணவமகற்றி யில்லறம மியமமொன்
[ரூய்ப்
பொருட்கிடக்குத் தவசரிமைபுரிந்தகுத்தா பொலிகடரு பூந்தாளிற்கும்.

நேராய்த் சற்றணவிற் பனன்றகுதி கியமநிலை குன்றூழகன்
சீராய்த் கொடைக்கரத்தான் கல்வியொடு கேள்விபல தெரிந்த நீரான்
பாராய்த் சின்னத்தம்பி மரைக்காயர் பாலகன் மென்றிகழ் நாகூரான்
ஆராய்த் ஸ்தனமடவார் மடலெழுதி முடியாத வழகின்மிக்கான்.

கண்பூத்தகருணையினுற் சுற்றரை யாதரிக்குங் கவலையுள்ளான்
ஒண்பூத்தமுன் னூலை யுணர்ந்தொழுதுமாண் புனத்திலுந் துங்குத் தில்யன்
பண்பூத்த மெய்மொழியன் பக்கீர்மஸ்தான் கவிஞன் பல்லோர்மெய்க்க
விண்பூத்தகீர்த்தன மஞ்சரியெனுமோர் தூலியற்றிவெளிக்கிட்டானே

இரங்குன் வித்வாபிமான சங்கத்து அக்ராசனாதிபதி
வித்தாரகவிப்புலவர்

ஸ்ரீமான் புரசை வீ. எ. சிங்காரவேலுப்பிள்ளையவர்கள்

கூறியது.

அறுசீராசிரிய விருத்தம் °

பாரிட்ட மாந்தரிடர் தநீர்நாகூர் ஆண்டவர்பொற் பதமி றைஞ்சித்
தாரிட்ட ஒலிநபிகண்மான் புலவு கீர்த்தமைஞ் சரியா மோநூற்
சிரிட்ட சின்னதம்பிமரைக் காயன்ருவத்தெழுந்த செஞ்சொன்னல்லான்
காரிட்ட பக்கீர் மஸ்தின்சுவி ஞன்மனங்கனிந்து கழறினானே.

நாகூர் மகா வித்வான் வா. குலாம்காதிரு நாவலரின்மாணாக்கர்
தர்கா பிரசங்கி ஸ்ரீமத் க. காதிரு முகியித்தீன் சாயபு

அவர்களால் இயற்றிய

கோச்சகக்கலிப்பா.

மருட்காட்டுங் குபிரினத்தை மாற்றுமின் லாத்தி
னருட்காட்டு நமதிறஞ் லரியமலர்த் தாண்மீனார்
தெருட்காட்டுந் திருநாகைத் தீவப்பெரு மான்மீதம்
பொருட்காட்டுங் கீர்த்தன மஞ்சரியினப் புனைந்தான்.

சீரோங்குஞ் செல்விகஞ் சிறந்தோங்கு நாகூர்த்
பேரோங்கும் வர்த்தகத்திற் பிரபல்ய மிகுத்தோங்கித்
தாரோங்கும் புயசின்ன தம்பிமரைக் காயர்கதன்
நேரோங் குளத்தமைத்து நீணிலத்தே நிகழ்த்தினான்.

இக்கலைத்தும் பொருந்துறு திருக்கும்பதப் பாவினத்தைத்
திக்கலைத்துங் கொண்டாடித் தினந்தோறு நவிலவே
தக்கபுகழ் வத்தகத்திற் றனக்குநிகர் தானிலான்
பக்கிருமஸ்தான் கவிஞன் பாருலகிற் பரப்பினான்.

திருமலைராயன்பட்டணம்

ஸ்ரீமத் அ. முகியித்தீன்பாவா அவர்களியற்றிய,

ஆசிரியலிருத்தம்.

பருவமருவாவரிய வெருவனருளுந் தீவ்ய

பந்துலுணர்ந்த யுகன்

பாக்யதன் யோக்யமுறுஞ் சிந்தாமதாலுதன்

பாசவிசுவாச யோகன்

குருமீது சிந்தைமறவாது முறைவழுவாமற்

கொண்டாடு மோனதாகன்

குவலயம் போற்றுமிரு ருத்துபுசாஹில்ஹிது

சொழுந்தாளிறைஞ்சும் வாகன்

திருவனஞ்செறியுமியல் வாரிபுடை சூழநந்

சீர்காசை நகரின் வாசன்

திதிசின்னத் தம்பிமரைக்கார்த்த சேயெற்குச்

செப்புதற் குரிய நேயன்

அருமையுறும் பக்கீர்மஸ்தான் கவிஞன்சங்கீத

வணியிசைகெடா திணிமையாய்

அழகுட னியற்றிய கீர்த்தன மஞ்சரின்

அதிமகிமையே மதிமையே.

இரங்குன் ஸென்ட் அந்தோனீஸ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமாந் பி. வீ. இராமதாஸ நாவலரவர்கள் கூறிய
பன்னிரு சீர்விருத்தம்.

பூக்கடொறு நறவழுநூற் தேன்பாடுந் தென்னுகை பொலிவுற் றேங்கு
புண்ணியசின் னத்தம்பி மரைக்காயர் தவநீடிப் புலியின் வந்தோன்
பாக்களியல் வாழுவாது கற்பனைகள் வைத்தடுக்கும் பான்மை யோன்சீர்
பராங்குச நாவலர்தம் பாலுணர்ந்து பொறையடக்கம் படிந்த நல்லன்
வாக்குநயர் திகழ்பக்கீர் மஸ்தான்நல் லபிதானன் வண்மையாக
வைத்துமனத் தெவ்வெவருங் கீர்த்தனா மஞ்சரியை மதிக்க ஓளவி
யாக்கணபி மார்கண்மிசை துதியாக நவின்நனனிந் நன்னூற் சொன்ன
யாவருநா மணக்கவுள மணக்கவிக பரசுகத்தை யடைவார் மன்னே.

இரங்கோன் பலசரக்கு வியாபாரம் நாகூர் வித்துவான்,
ஸ்ரீமாந் M. K. முகம்மதலி மரைக்காயர் அவர்கள் கூறிய
வேண்பா.

பக்கீர்மஸ்தான்புலவன் பாடியகீர்த்தனத்தைப்
பக்குவமாய்ப் பாடிப் பனிலோர்கள்—துக்கமெலா
நீக்கிச் சுகம்பெறுவார் நீணிலமேற் செல்வங்க
டாங்கி வரம் பெறுவர் தான்.

தஞ்சை ஜவுளியியாபாரம் வித்துவான்
ஸ்ரீமாந் M. முகம்மதுஸ்மைல் ராவுத்தர் அவர்கள் கூறிய
வேண்பா.

ஆண்டவரைப்பாட வழகான் கீர்த்தனங்கள்
வேண்டுமவர்க்கருண் மேவிடவே—ஈண்டமைத்த
பக்கீர்மஸ் தான்கவிக்குப் பாடோரேன் கைம்மாறு
தக்கதெனச் செய்யவலார் சாற்று

திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான்
புரீமத் சண்முகநாத தேசிகரவர்கள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கட்டளைக்கலித்துறை

பரவுதற் காண் நபிரா யகங்கட் பதமலர்க்கும்
பெருந்தகை யாமொலி யுல்லாக் களிற்செம் பிறையடிக்கும்
வரந்தரும் ஆண்டவர்க் கும்புகழ் கீர்த்தனா மஞ்சரியை
யுரிமையிற் றந்தனன் பக்கோமஸ் தானெனு முத்தமனே.

சென்னை ஜோதிடாளுடகணிதவல்லுநர் ஸ்ரீமாத்
ஆ. நரனப்பப்பண்டிதரவர்கள் கிரேஷ்ட புதல்வரும்; திருநெல்வேலி
சுப்ரமணியபுரம் மஹாவித்வசிகாமணி ஸ்ரீஸ்ரீ

P. ஜோசேப்பு நாடாரவர்கள் பிரதமமாணுக்கரும், இரங்குன்
வித்வாபிமான சங்கத்தின் உப அக்ரஸ்துதிபதியுமான
புரீமாத் கபாலமூர்த்திப்பிள்ளை அவர்கள் கூறிய

பன்னீர்சீர்விருத்தம்.

பாரண்டம் பலதந்தான் பகலிரவும் பகுத்தமைத்தான் பரம நென்றும்
பரவியமன் னுயிர்கடமின் குறைக்கிக் கருணையுடன் பாதுகாக்க
யாரதற்குக் கைம்மாறு புரியவலா ரெதுபுரிவா ரெனவுள் ளெண்ணி
யின்றையவன்ற னிணையடியை வாயார வாழ்த்துவதே யினிதென்
[ரோந்தப்

பேருலவு நாகூர் சின்னத்தம்பி மரைக்காயர் பிணைத்த நோன்பாற்
பெரி துவத்து கலையுணர்ந்த பக்கீர்மஸ்தான்புலவன் பிறரும் போற்
[ஹஞ்

சேமைந்த கீர்த்தனா மஞ்சரியென் றொருநூலைத் தெளிந்த வாக்கால்
கிகழ்பியாண் டவரொலியுல் லாக்களுக்கோ மணிதுதியாய்ச் செய்
[தான்மாதே

வேண்பா.

பார்த்தேன் முழுவதினும் பக்கீர்மஸ்தான் சொன்ன
கீர்த்தனா மஞ்சரியைக் கேட்டதினில்—கீர்த்தனங்கள்
நல்ல வளமுள்ளது நம்முடைய ஆண்டவர்மேற்
சொல்லுந் துதிமிசுந்த து

இரங்குன் வித்வாபிமான சங்கத்தின் காரியதரிசியும்,
இரங்குன் ஆனரேரி மாஜிஸ்ட்ரேய்ட் கோர்ட்டு இன்ட்டர்
பிரிட்டருமாகிய வித்வான்

ஸ்ரீ கோ. கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கூறிய

வேண்பா.

பக்கிர்மஸ் தான்கவியைப் பத்தியுடன் பாடுவோ
ரெக்குறையுந் தீர்த்துசுக மெய்துவார்—மிக்கசுவை
கீர்த்தன மஞ்சரியின் கீதந் தனக்கொருநூல்
கேர்த்தென சொல்லு கினைத்து.

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹிமாணிர் ரஹீம்.

ஆண்டவர் நபிநாயகம் ஒலிசுண்டீது பாடிய

கீர்த்தனாஞ்சரி.

காப்பு வெண்பா.

உலகெல்லா மேத்து முயர்வுற்ற நாதன்
நலமிக்க திவ்ய நபிமா—ரொலிகட்கும்
மன்னுதமிழ் கீர்த்தனா மஞ்சரியைச் சொல்லப்
மென்னுளத்தி னின்றருளு மே.

நூல்.

பதினான்கு சீர் விருத்தம்.

தந்தையா ரென்றனைத் தரணிமீ திற்பெறத்
தவம்புரிந் திட்ட முறையோ
தாயவளின் வயிற்றிலே தங்கியுரு வாகுநாள்
தமியன்கரு வுற்ற நெறியோ
சந்திதழு முண்மையைச் சிந்தைவினி லெண்ணி தின்
றன்னைபணி யாத குறையோ
சந்தருண்மொன் றில்லாமற் கசடர்க டம்முடன்
சார்ந்துறவு கொண்ட சதியோ
புந்தியினிற் சந்ததஞ் சிந்தையுடன் வீந்தைசேர்
புகழ்பாடிக் கொண்ட திலையோ
பூரண பூவுலகிற் பொருந்துமெவ் வுயிர்க்கெலாம்
பூபதி யான வருளே
அந்தரத் தவருலகி னோரறிய வியலாத
வற்புக விரோத பொருளே
அடியனுக் குணையஸ் துணையாருந் கண்டிலே
னருட்செய்வதுன் பாரமே.

கோச்சகக் கலிப்பா.

முன்னுண் முடிந்த திருமுடிபே முடிபாகும்
இன்னுளை மறுக்க வியன்றவழி யின்றேயாம்
பன்னுட்பரி மிடியைப் பற்றறவே போக்கியருள்
என்னுலே யாவதில்லை யிறையுன் னடைக்கலமே.

கிர்த்தநம்.

இராகம் தோடி மிகு தாளம்

பல்லவி,

என்னுலாவ தொன்றில்லை—இதையே நினையல்லாது
வதுஞ்செய் திட வறியேன்.

அதுபல்லவி.

ஆன்னை தந்தையு முன்னு லாக்கிய தவந்தானே
ஆதரவற்றவெனை யலையச் செய்வதுமேனே.

சரணங்கள்.

- (1) பொன்னுருஞ் செம்மனபி நட்புறச் செய்திடுவாய்ப்
புந்தி மகிழ்த்திரு வேதமந்தக் தெளிவாய்ப்
பன்னுட் படுத்துயா பிந்நா ளகலச் செய்வாய்ப்
பாரினினை தடியேன் நேரின்மொழி கீதியாய் (என்)
- (2) பெற்றாருடனே பெண்டிர் பிள்ளை யிருந்து மென்ன
பேர்பெற் றோங்கிய செல்வம் பிரபல்ய மாணுலென்ன
சுற்றறிந் தோர்தமக்குக் காட்சிபுரிபு மன்னுக்
கயவன் கசடகற்றிக் கருணைபுரியா தென்னு? (என்)
- (3) உருவ மருவமற்ற வுடையோனினையே தேடி
பூசித் தறியா குற்றம் மன்னித் தருள்வாய் நாடித்
தருணங் கவலையொழித் தன்புட னெனைக் கூடி
தயை புரிவாய் மஸ்தான் கலிமா வோதிட பாடி (என்)

தரகு கோச்சக்கலிப்பா,

சொல்ல வியலாய் பலவாய்ச் சூட்சமதிற் சூட்சமதாய்
நல்லநித மாயமைத்தே நன்னிதி செப்புமொரு
வல்லபெரி யோனரிய வாய்மைநிலை துன்றுதோன்
அல்லாஹ் ஒருவனையே யஞ்சிபணி வாய்மனமே. (அல்)

(சுல்ல மருமகள் கொண்டுவந்தானடி என்ற மெட்டு.)

இராகம்-முகாரி-தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி,

அல்லாஹ் ஒருவனையே நீ வணங்கிக்கொள்ளுவாய்
அருளா நந்தம் பெற (அல்)

அநுபல்லவி.

இல்லா னுறவுடன் சல்லாபமாகவே
ஏத்தல் நபிமொழி தன்வழி யாகவே
கல்லு நிலைகலி மாழுக மாகவே
காத லுடனென்றும் பூதல மீதரும்

சரணங்கள்.

(1) அஞ்சாறறிந்துன் தன் நெஞ்சில் நினைவுடனே—ஆதி முன்னவன்
ஆஷக்காய் நின்றமல் நேசமதாயுடனே
வஞ்சக மாய்கை பொய் வந்தனாகாதுடனே—வாசியீதேறியே
வாழ்புனிமீதருந் தின்கலி மாதிடனே

அஞ்சலென்றன்னல் நபியருள் பெற்றன்பால்
ஆம்புனிமீதமல் செய்முறைபையுடம்பால்
சஞ்சீவியா யரும் மஷாயிகு தன்னின்பால்
சார்ந்தடி போற்றிக் கைதேர்ந்துணர்வாய் நன்பால்

(அல்)

(2) காலேழதல் வேளையஞ்சந் தொழுதுகொள்ளுவாய்—ஹக் குல்பெத்தி
காரண வேதத்தைக் கண்டு தெரிந்து கொள்ளுவாய் [நென்னந்
மாலைவிழித்தமுறுகுக்கபா தன்னினைவாய்—மற்றொன்றை யென்னுது
முஷாஹிதா செய்தமல்திக்கிறைமுன் தெளிவாய்க்

கோலமுடன் நடிக ஆம்மாருவை விட்டுக்
கொஞ்சந் கொஞ்சமாக மெவ்வாமாவைத்தொட்டு
முல்ஹிமாவிற் சென்று முந்நிவை நாட்டு
முக்மாபினு தன்னில் மோட்ச வழித்தேட்டு

(அல்)

(3) கற்றறிவாரும் புத்தியைத்தானுணர்ந்து—காசினிமீதுத்
காமிவென்னுஞ் செய்கை நேமமுடன் பணிந்து
உற்றறிவார் முத்தி சித்திபெறத் தெரிந்து—பூதித்ததின் படி
ஒவ்வொருபடியாகவே நீ கடந்து
பற்றியே தவ்விதைப் பண்புபராகவே
பத்திசுவில் முங்கிச்சித்த மெய்யாகவே
குற்றங்குறை பெய்திந்தேபொய் யேகவே
கூறு மஸ்தானதுதி கேர்வழியாகவே (அல்)

கலித்துரை.

நிறையே பெருந்தவத்தார் பலர்மிக்க நிலைதருகும்
மறையே பெரிதெனக்கொள் பவர்திருள மாண்புடையோர்
முறையே சுகதுசெய் மெய்ஞ்ஞானகாட்சி முடிபுணர்ந்தார்
இறையே கதியிறையே பெற்கருள்க வென் றேத்துவமே.

இராகம் (சுவாமியே இன்னம் ஜாலம் என்ற மெட்டு)

இராகம் சுமரஜு தாளம்-ஆதி,
பல்லவி.

இறையே பெற்கு முறையே வருங்
குறைகள் தீர்த்தருள்

(இ)

உதுபல்லவி

தரையே திருதுயா தூதர் நடுநேயா
மறையாலுரை நிறையா லருப்பொறையா லருள்வாய்

சரணங்கள்.

(1) சன்னையுணர்ந்தவர்க டம்மனத்துறைவோனே
மன்னனே யருங்கோனே மாதவத்தோர்க்கானே
இன்னமென்மேல் வன்மஞ் செய்யாதேன் னுந் தின்னம் (இ)

(2) சஞ்சலத் தாலே வாடி தவிக்கின்றேனே தேடி
வஞ்சியினுசை நேராய் மிஞ்சிய மையல்தீராய்
நெஞ்சிற் பஞ்சைக் கொஞ்சம் வஞ்சங் கொஞ்சந் தீரவே (இ)

(3) உருப வருப மில்லாக் கருணை புரியும் லல்லா
வறுமை மிதபொல்லா வஞ்சனையற மேலா
மன்னுமதி தன்னால் மஸ்தான் பன்னுன் மசிழனே (இறை)

எழுகீர் விருத்தம்.

மதிதவழுந் திருமதின நிதிபெறுகு மதிபதியாய்
மகுடமுடி பெற்ற நயியே
துதிதவழு நறைகமழு மக்கநக ரப்துல்லா
தோன்றத் தவத்தான நயியே
ததியுமது சுழலைகதி பென்றடியேன் போற்றினேன்
தாரணி மீதி லென்றும்
சுதிருலவு பூரணங் கருணைமீருந் தாயகாக்
கடையனைக் காத்தாள் வாயே.

தரகுக்கோச்சகம்

சோதிமயில் கிந்திலாய் துலங்குமவு னச்சுடராய்
நீதிமஹு மூதொளியாய் நிராமயத்தின் பொக்கிஷமாய்
ஒதிமதி பையழைத்தோ ரொப்புவமை யற்றவொரு
ஆதியிறை யோனடியே யாதரித்தாள் வீரகடனே.

இராகம் (ஆரென்று யிரட்டுகிறீர் சுவாமி என்ற மெட்டு)

கமராஜா தாளம் ஆதிசாப்பு
பல்லவி.

ஆதியிறைநயி சோதி மலரடியே—தினம்
அண்டி பணிசுவாய் தஞ்சம் பெறவே நாடி. (ஆதி)

அதுபல்லவி.

நீதிமறை போதகராய்ப் பூதல மீதிலென்றும்
வேதகுரு முச்சுடரீர் காதலாய் வந்தீர்—திருப்
பாத பங்கயமதைத் தீதகல தந்தருளும்
பேதை மனமகிழ்ந்து மாதாமயலறவே (ஆதி)

சரணங்கள்.

- (1) ஆதிமன் நீதியென அப்துல்லா முன் செய்தவத்தால்
அருஞ்சகனாக வந்த ஆரணரே—உயர்
அந்தமிகும் ஆமினம்மாள் கிந்தையுறப் பெற்றெடுத்த
அண்ணல் முதம்ம தென்றுங் காரணரே
வாதுசெய் இபுலீசுவின் கோதுவலை தன்னையிட்டு
வல்லோ னருட்பெறச்செய் பூரணரே
மாநில மீதிலேமன் வந்துயிரை வாங்குட்போது
மகிழ் கனியாநிலை கழறும் படிக்குதயி (ஆதி)

(2) நபுஸு ஆம் மாறுவெனில் நடனம் புரிந்திடிச்சை
நாசமதை யூட்டி நெப்பினிஸ்டம் போக்குதே—நான்
நற்றவம் புரிந்திடவே லெஸ்வாமா முல்கிமாவும்
நகிலுமுறைவழுகா வெண்ணமாகுதே
கபுரம் ரஹிமே தேடுங் காத்தல்முத் மயின்னுவெனுங்
கருணைநிலைபெறவே காசினிமீதே

சபிடல் முறுப்பியின் சாரும்படிக்கருள்வீர்
தத்வ பரிபூரண ரத்தின சிதாமணிபே

(ஆதி)

(3) திமிஸ்க்கர சனிந்துவந் துலாவ வேண்டிச்சணம்
சொந்தமுடனே யழைத்து சிந்தை தெளிந்து—மிக
நம்பிமறை நபிபெனத் தம்பிரா னுறைத்தபடி
நாடியே கவிமா சொல்லி தீனிலழைத்து
ஈமானிசலாமுதல் நேமதொழுகை நோன்பு
ஈகை சக்காத்து ஹச்சி தன்னை யளித்து

கோமானருள் சிறைந்த குறைகழி வழியின் தூதா
போமா துபரணத்தும் சீமானுதவி யென்றும்

(ஆதி)

(4) கானிற் புலலழைத்து மானின் பிணையகற்றிக்
கண்டு வேடன் விண்டு கவிமாளை யுரைத்தீர்—உயர்
ஹாசிம் வரம்பி லெழில் யாசின் முஸ்தபா வேசெல்லி
கதிஜா கனவிலுற மணம் புரிந்தீர்
தினுக்குயிராய்வந்து திருமதி னுவி லென்றுந்
திகழ்மதி யாகவந்து மகிழ்ச் செய்தீர்
தீயபாவி கொடுநாய் நையும்படி யகற்றிக்
திருக்கவி மாவை நாவில் தினமும் பெறவே யேழை

(ஆதி)

(5) தந்தை தாய் செய் பலனோ சிந்தைமகி மீதிலென்றுஞ்
சந்தோஷம் பெறாமற் பரவி யானதுபோலே—முன்
சற்றேனு மறியில்லா கற்றறிபாருடனே
சார்ந்துற வாடினதால் வந்ததென்பாலே
எந்த விதத்திலெனே சொந்தமதா யாண்டருள்வீர்
ஏமன் வருகமந்த வேலையில் நானே
எகனருள் பெறவே இஹ்சான் புரிவீரென்றும்
இப்புனிமீதில் மஸ்தான் செப்பு மொழிக்கிரங்கி

(ஆதி)

கலித்துறை.

மேயுஞ் சிறப்புளப் பூமான் பவப்பிணி வீரழிக்கத்
தாவும் பரிசுளர் செவ்வழும் ஞானத் தகுதியுஞ்சேர்
பூவும னேதயர் வித்தக மற்றும் புரக்கபணி
காவு செறிமகி நாமஹு மூதர்மெய் காரணரே.

இராகம் (அந்தரமுப் புலியும் என்ற மேட்டு)

தேசிக தோடி தாளம் ஆதி.

“தரு”

காவு குழ் மகிணவில் வாழு மஹமுதா—தய்ய
கருணை கழலைத் தந்து வறுமையகற்றுமுயர்வேதா—மிக
நாவலர் துதி மேவிடும்புகழ் நாயகமானவா
நற்றவம் புகழ்ப்துல்லா பெற்ற தாயக மானவா
நாடி பென்மீது வாதுசெய்யாது கோடமுஞ்சுது நாடவொண்ணாது
நத்து மென்னை—பத்தியுடன்—முத்திபெற—நித்தமருள் (காவு)

தேசமன்னவ ரெல்லாம் ஆசானென வணங்குகோனே—இப்போ
தேவரீ ருமதடியேன் காதலை நீக்கு மெஜமானே—தனி
நேசமதாய் ஹக்கின் வாசம்புகழ்பெற்ற தேசயரானமன்
ஹாசும் வரம்பெழில் மாசிலாத மஹபூபுவானமுன்
தாசனை நானும்—வாசகம்போலும்—காசினிமேலு—நேசம் வைத்தானும்
சந்ததழும்—சிந்தையெழும்—பந்தமயல்—முந்தகல் (காவு)

வண்டு செறிந்தேதமது வுண்டுகளியு மக்க மாதா—உயர்
கண்டு மொழியா மினு ரீன்ற நவமணிகண் ணாதா—உமை
அண்டபுவனமுங் கண்டுபணிந்திடும் ஆரணகுருவே
ஆதியிட மொழி நீதியுணர்ந்த நற் பூரண வருவே
தொண்டனெக்காலும்—வேண்டினன் தானும்—ஆண்டகை நீரும்
[ஆண்டருண்மேலும்
பண்டுவினை—சென்றகல்—நின்றடியேன்—தொண்டிசெய் (கா)

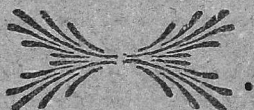
அன்னை பிதா குரு மன்னாதி பொன் நீதி நபிநேயா—எற்கு
அஞ்ச லென்றருள்வ தெப்போவிஞ்சைமிகுத்த குருதாயா—முன்
கானிலொரு மான்வேடன்கை சிக்கிடக் கண்டுமேமீட்டுரீர்
ஹபீபாகமுன் வேண்டிட மதியையக் கணமே யழைத்தீர்
அன்பர்கள் தேமே—அருங்கழனி—மன்புடன்பாட்டு—மஸ்தானே க்குடும்
அகமகிழ்ச்—சகமுலன்—ஜெகம்புகழ்த்—தகுளு சுருண (கா)

வேண்பா.

வீந்தை யார் பாதம் வீரம்பிப் பணிவோர்க்குச்
சந்ததமு மாண்பு தனையெழுப்புஞ்—சொந்த
சபீஉல் முதுனபின் சாயுட்ச வேதர்
ஹிபெ முஸ்த பாவே கதி.

இராகம் காபி தாளம் ஆதி.

- (1) ஹிபே முஸ்தபா மேதே ஹாஜத்தை கபூலாக்குவீரே
சபிவுல் முதாபி கீரே சாபல்யம் பெறச்செய்வீரே (ஹ)
- (2) அறிவோர்க் கதிபதியாளா யருபி ஆதியின் றோளா
ஆமினா ரீன்றமெப்பாலா அப்துல்லா தவத்தின் சிலா (ஹ)
- (3) அல்லும் பகலும் பொல்லா அடியே னென்னையாள் வல்லாய்
சல்லா அலாறரு வில்லா சருதாமே ஹிபுல்லா (ஹ)
- (4) வஞ்சியினுசையால் மிகுந்து சஞ்சலமாய்கையால் மெலிந்து
கெஞ்சியேகேட்டேனுமை யுகந்துகிருபைசெய்வாய் மனமகிழ்ந்து
- (5) இப்புவிமீதுமை நாடி ஹுப்புயர் மொழியாற் பாடி
செப்பிடு மஸ்தான் வீனையோடி செய்யது முகம்மதேநாடி (ஹ)

இன்னிசை

தேரும் பொருள் வாப்க்க தினந்தினமும் பல்லோர்கட்
கூருந் திருநாகூர் கோமான் ஹமிதொலியே
வாரு மடியேனெற்கு வள்ளலே நன்குணர்ந்து
தாருமிந்த வேளைநலத்தா மரைத்தாள் தாரீரே.

(ஆதாரம் வேறேதையா என்ற மெட்டு)

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ஆதி சாப்பு

பல்லவி

தாருமிந்த வேளையே தருணமுயர் தானையே (தா)

ஆறுபல்லவி.

வறுமை யகற்றிதிருக் கலிமா கலையைக் குரு—ரீரீரீ
சிறியேன் பெறவேதந்து திருவருட் செய்யுவந்த (தா)

சரணம்.

மாணிக்கப்பூர் அதிகாரா
மருபாணி சூழ் நாகை பூரா
மன்னரசன் குத்துஸ் குமாரா
மாமய லகற்றி யுபகாரா

எனிலாழ்ந்திடும் இடையூறெல்லாம் நீக்கிடும்
என்னுளொளி யாக்கிடும் இறையே முகம் நோக்கிடும்
மன்னாதி மன்னரெல்லா மாசாணென வணங்கும் ரீரீரீ
மாநில மீதிலரும் பூமாடுனாவி யேநினைந்து (தா)

(2)

வாடி மையலாகி புஷ்மீதில்
வஞ்சியவ ளாகையதன் பேரில்
வாதுசெய் இபுலிகுட போரில்
வகையறியா சிக்கியவென் னேரில்

உபகாரமாயுதவி புரி தீர மாய்

உள்ளுங் கலை ஞானமாயோது நிலை சாரமாய்
தவியாம லனுதினந் தாரணிமீதிலென்றும் ரீரீரீ
தமிழேன் னுயரறவே ஷாஹுல் ஹமிதொலியே (பாடு)

(3)

அண்ணிபிதா குருவு நீரே
ஆதரி தாளுமென்றன் பிரே
பன்னுட் படுத்துயர நேரே
பற்றறவே புறம்பாகுமாழே

ததிவாருமே வறுமை மிடி தீருமே
வாழிபுவி மீதுமே வாசந்தர நாளுமே
பாத்தியமாகபிவி பாத்திமா யின்மணி—ரீரீரீ
பாடும் மஸ்தன்கவி போலுஞ் சுகம் பெறவே

கவித்துறை

புலியே சறகின் கடலே மனோமணிப் பொக்கிஷவம்
புலியே புலவரருங்கழற் போற்றும் புதினகுன்றே
கலியே யகற்றியருட் செய்யு நாகைக் கதிபதியே
ஒலியே பொலிபெருமா னேஹ மிதொலி நாயகமே

(நபியே நபியே நபிநாயகமே என்ற மெட்டி)

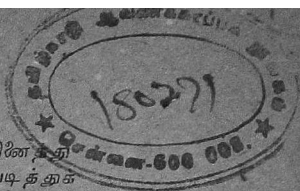
இராகம்—தேசிகதோடி அடை—தாளம்.

பல்லவி

ஒலியே ஒலியே ஒலி நாயகமே
கவி தீதறச்செய் நாகை தாயகமே—திரு ஒலி

சரணம்.

- (1) வலியோன் திரு நபி பேரணியானீர்
வள்ளல் ஹசன் குத்தூஸ் கண்மணி சுதனீர்
நலியெனி லனுகா வரத்தினை யருள்வீர்
நம்பினேன் ஷாஹமி தாண்டகையாபீர் (திரு)
- (2) அஞ்சுடனாறு மறிந்திட வுலகில்
ஆதியை வணங்கிட வந்தருட் கனவிற்
சஞ்சலந் தீரும் விதமருணினிவிற்
சாபல்யம் பெறக்குணஞ் செய்யுமித்ததியில் (திரு)
- (3) இடையூறகற்று மெம்பெரு மாணே
இனியகலிமாவை யியம்பிடக்கோணே
கடைநா ளிடைவரு மிடியறத் தானே
கருணை புரிந்தருட் செய்பெய் மாணே (திரு)

- (4) நெஞ்சு மதிலனு தினமுமை நினைத்து
நேடிய படியுரைத் தேன்கவி படித்துக்
கெஞ்சியே கேட்கு மென்மீடி தொலைத்துக்
கிருபையாய் மஸ்தான் ஹாஜத்துந் தீர்த்து

(திரு)

கோச்சகம்.

அருணன் பணியுசிக ரற்றையி யின்பேரே
வருண மலர்க்கதமே வாதகல தாரீரே
தருண மிதுதருணம் சஞ்சுவியென் னாயகமே
கருணை புரிவீரெம் ஹமீதத்துல் காதிருவே.

இராகம் தோடி சுத்தம் ஆதிதாளம்

(பத்தியில்லா மதியே என்ற மெட்டு)

1. கருணை புரிவீ ரொலியே மனமுவந்து காஷிபெறவே ததியே
கவிமா நிலையின் றுதியே கண்டறிந்து கசடறச் செய்யு மதியே
தருணஞ் சரணமையா பெருமானுதவி நீரே
தாரணி மீதிலுறும் வறுமை யகற்றுவிேரே
தஞ்சு மென்றும்மை நம்பிய தாலே
சாபல்யம் பெறச்செய் லீரினிமேலே
ஷாஹுல் ஹமீதொலியே சாற்றியும் பாலே—ரீரீரீ
சார்ந்தடி பணிந்திடுந் தமியேனென்மேலே.

(கரு)

2. வஞ்சக மாய்கை நிறைந்து அறுதினமும் நெஞ்சில் நினைவு குறை
வஞ்சியினுசை மிகுந்து இபுலீசுட மாயவலையி லமிழந்து [ந்து
பஞ்சைப் பகலிரவாய்ப் பாரிற் படுத்துயரம்
பாரா திருந்திடாது காருமிது தருணம்
பத்திவழி பெழில் முத்தொளி யானீர்
பற்றறி வாலுயர் பெற்றரு மதிசீர்
கஞ்சசவா யொலியே நெஞ்சு மிறங்கிவந்து—ரீரீரீ
கவலை யகற்றித்திருக் கவிமா தனைபுரிந்து.

(கரு)

3. பச்சைக்கிராம்பையழைத் தீர் சன்யாசிதன்னைப் பாதரக்ஷயால்வதைத்தீர்
பகவீற் குயிரைக்கொடுத்தீர் தின்பயிரைப் பக்ஷமுட னே ன்னோத்தீர்
இச்சை புகற்றிவாழும் பிச்சை சுகம் பெறவே
இஹசான் புரியவேண்டும் இகபரமான கோவே
இடைகடி மிடியற நடைகடை சுகம்பெற
வடிவுடை கொடைதனித் தடமுயர் திருநாகை
ரக்ஷை ராகவந்த ரத்தின சிகாமணியே—ரீரீரீ
மோக்ஷ வழியேயது தினமும் பெறுவதற்கு

(கரு)

4. இத்தரைமீதி லடியேன் நம்பியதால் வந்தனுகாது மிடிதான்
பத்தியில்லாமதியேன் பாவத்தன்னைப் பற்றறச்செய்யா தறியேன்
குத்புல் மஜ்தொலியே கோமானரு ணிறைந்திர்
குறைவி குலக்கொழுந்தே இஹ்சான் புரிந்தருள்விர்

சாரண பூரண வாரண நாதா

சூரருந் தீரருந் தினந்தொழும் வேதா

முத்து முடிமமதுர் றகுல்வழி தாதா—ரீரீரீ

மொழிந்திடுந் துதிமஸ்தான் மகிழ்த்திட நீதா,

(கரு)

கோச்சகக் கலிப்பா

பாணிக்கஞ் சோலெசெறிப் பண்புகுக்கு நாகுலாழ்
ஆணிக்கம் பூத்தொளிரு மரியமலர்ப் பொற்பாதல்
காணிக்கை யானவெனைக் காத்தருள்க னுல்கட்டே
மாணிக்கப் பூர்பிறந்த மன்னர்ஹமீ துல்லாவே:

(இராகம் பைரவி, கும்மி, திருமுடைதாளம்.)

மாணிக்கப்பூர் ஹசன் குத்தூஸ் தவத்தெழு

மாதவ மெய்ஞ்ஞான மாமணியே

மன்றாடியே கொண்டாடினேன் சிறியன்மிடி சென்றோடி

மார்க்க மெனக்கரு னாயகமே,

(மாணி)

காவுகும் நாகையூர் தன்னி லமர்ந்திட்ட

காதிருவி திரு நாயகமே

கர்த்தனருண் முத்திபெற வித்தருணஞ் சித்தம்புரி

கண்மணியான மெய் தாயகமே,

(மாணி)

அய்யா வுலகினின் மைவழி யாருட

மையலி லாகாது காமணியே

அதியேபதி நிதியேகதி ததியேதுதி வழியேமதி

அண்ணல் ஹமீதொலி நாயகமே

(மா)

ஆன்னை வயிற்றினி லற்புதஞ் செய்திட்ட

அப் பல் காதிருனுஞ் சற்குணரே

மன்னுவரு மின்னாண்மிடி தன்னுலற சொன்னேன் மொழி

மஸ்தான் துதித்திடுந் தாயகமே,

(மா)

விருத்தம்.

காசினி யோர்களுடம் சுற்றறிவுற்ற பெருங்
கவிராஜர் போற்றும் பதியாய்
மாசிலா வாழிபுடை சுதிர்தவழுநாகூர்த்
மனம்பெருக வந்த பெருமான்
நேசவிச வாசமுடன் தாசனுக் கனுதினமு
நேரிலுப காவலமுதாய்ப்
பாசமுட ஞ் சித்தபரி பூரணஞ் ஜெயம்பெறுகப்
பரிந்து துணைசெய்வி ரொலியே.

இன்னிசை.

தத்துவமும் ஞானத் தகுதியுள பூமான் கள்
நத்தம் திருநாகூர் கவமணியே மரமணியே
வித்துவமுஞ் செல்வம் வினங்கும் பெருமான் பணியுக்
குத்துபுல் மஜீதப்துல் காதிரொலி கோமணியே.

(அந்தரமுப் புலியும் வந்து பணியும்)

தேசிகதோடி இராகம் ஆதாளம்

குத்புல் மஜீதே யப்துல் காதிரொலியே கவிதிராய்—ஹசன்
குத்தூஸ் தவத்திலெழும் புத்திர ரத்தினமே சிராய்—உயர்
முத்தொளி யாகவே இத்தல மீதினில் வித்தக ரானவா
மூமின்க் கதிபதி முஸ்தபா ரபியின் வித்தொளி யானவா
எத்தனைகாலம் இத்தனைகோலம் எத்திடாதேக மெற்கனுக்கலஞ்
ராய்தினேயர், மெய்திடனா? னுய்திடவே, யுன்னருளால் (குத்)

சஞ்சல மாய்கையம்பு நெஞ்சை வருத்துவதினாலே—நான்
மிஞ்சிய சஞ்சலத்தாற் கெஞ்சிபணிந்தேன் கவியாலே ததி
பஞ்சைக் கனுதினம் பாரிலுபகாரம் பாத்துஷா நீரையா
பாராதிருந்திடில் நேராகவந்தெனைக் காப்பது யாரையா
வஞ்சகந்திரும், வந்தருந்தாரும், வாழ்புலியினும், வள்ளலேரீரும்
சஞ்சலவாய் காரணரே செஞ்சரணம் சிற்பெறுக. (குத்)

பச்சைக் கிரம்பழைந்து தச்சன் றுப ரதற் றிரே—பாரிற்
பாவி பிடுத்துயரம் பாராதிருப்பதென்ன பிரே

இச்சையகற்றிபே யேகனருள்பெற வெம்பெரு மாடுனலியே
இத்தரைமீதெனில் நற்றவஞ்செய்திட தித்தமருள் நிதியே
காசினியீது நேசம்வையாது தாசனுக்கேது தங்களின்போது
கர்த்தருள் பற்றிடகை மூத்திபெற சித்தமகிழ் (குத்)

சந்ததமு நுத்தனையே சிந்தைவிலெண்ணிற் பணிந்தேனே—ஒவி
ஷாஹுல் ஹமிதொலியே பெந்தனையாளா பெம்மானே

எத்தி வித்ததிலும் சொந்தமதாகவே யின்றருள் நாதரே
ஏதேதறியாமல் குற்றங்கள் செய்திடில் மன்னித்து நீதரே
பந்தத்தைதீரும் பத்தியைத்தாரும் எந்தையேநீரும் என்முதம்பாரும்
பாடுமஸ்தான் நாடிதினம் வாடிமனந் தேடியதால் (குத்)

இன்னிசை.

காரீரிருடியரே கமலமலர் தான் விடுத்து
பாரீ லழைத்து கவிமா பகரச் செய்தோரே
வாரீர் கனவி லென்முன் வந்து நல மேதழைக்கத்
தாரீ ருமதுகதஞ் சஞ்சலங்க ளோடிடவே.

இராகம் சந்துகாபி (யோகமுடைய நாகூர்) திரிபுடை தாளம்.

தாராய் ஒவிகள்பெரு மானே கழலினருள்
தாரா விடிலே துணை யார் யார் யார்—என்றும்
காரண மெய் பூரணத்தி (தாராய்)

உய்யும் வழியிலெனக் கோர்துணை யாகவந்து
துய்யோ னருள்பெறவே செய் செய் செய்
துஞ்சியே மனங் கெஞ்சினேன் என்றும் (தாராய்)

நாகை நகரில் வாழும் ஷாஹுல் ஹமிதொலியே
நம்பு மடியனுக்கு நீர் நீர் நீர்
நாயகா திரு தாயகா சுங் (தாராய்)

கஞ்ச சவாரியாலியே நெஞ்ச மிரங்கி யெற்கு
வஞ்சியி னுசையதைத் தீர் தீர் தீர்
வாடியே மஸ்தான் தேடிட மதி (தாராய்)

விருத்தம்.

பாசோரும் புகழ்நாகைக் கதிபதியே துரைநிதியே
பாவலர் போற்று மதியே
பேராரும் முத்திபெற சித்தமதி லுற்றபிணி
பெயர்ந்தோ டச்செய் தாளுவீர்
சீராருஞ் செம்மனபி செய்யவழி தன்னிலருஞ்
செய்யிதப்துல் காதி ரொலியே
நீராரும் புயிமீதி லடியேனுக் கெஜமானே
நினதுகழற் போற்றினே னே.

வெண்பா.

சஞ்சலங்கட் போக்கி தையையோ டெனையான் கத்
தஞ்ச மெனவடைந்தேன் சற்குணரே—மஞ்சங்
சூருணைக் கடலே ஹமிதொலியே வாதா
தருணந்தரவரிய சான்

இராகம் சங்கராபணம் (மோக்லாகிரி யாகியே யுடல்) ஜம்பே தாளம்.

தருணமீதருந் தாளி னருள் தர
தாயக மாடுலியே ததி தீர்த்தருள் கலியே

கருணை புரிந்துறும் வறுமையகலச்செய் காதிருலிரீரே—என்
கமல குகையினுட் கசடறுத் தாள்வீர் காமிலென்னும் பிரே
ஹக்கின் கதிபெறு மாறே ஹக்கின் கதிபெறு மாறே ஹக்கின் கதி
பெறு மாறே (தருண)

திர்க்கரசாய்த் திருதினுக் கதிபதி ஜெகதசற் குருவின்—உயர்
மார்க்க மதுவழி மன்னர் ஹமிதொலி மாணிக்கப் பூர்மதியே
மருபா ணிசூழ் பதியே மருபா ணிசூழ் பதியே மருபா ணிசூழ்
பதியே (தருண)

வேதமிரவு விடிமுன் னெழுதிய வேந்தர்க் கதிபதியே—எற்கும்
சூதலமீதறும் வேதனை யேதுக்களித்தற செய்ததியே
பதிநாளை தயாநிதியே பதிநாளை தயாநிதியே பதிநாளை தயா
நிதியே (தருண)

நற்றவ மீதுற்றுக் கர்த்தனருள்பெற்ற நாயகமாமருவே—முன்
பெற்றத் தற்குரி ரீன்றநாள் செய்திட்ட பிரபல்ய மாகுருவே
போது தந்தருள் திருவே போது தந்தருள் திருவே போது தந்
தருள் திருவே (தருண)

தஞ்சமெனவரு மிஞ்சிய நோய்மிடி வஞ்சகம் போக்கிமெம்போலிப்போ
கெஞ்சிமென்பனின் சஞ்சலம் போம்மாறாய்க் கஞ்சசுவா யொலியே
செஞ்சொல் மஸ்தானின் றுதியே செஞ்சொல் மஸ்தானின் றுதி
யே செஞ்சொல் மஸ்தானின் றுதியே (தருண)

பதினான்கு கீர் விருத்தம்.

எந்தையே யுன்றனைத் தந்தையென் றெண்ணியே
யித்தல மீதி லடியேன்
எத்தனை கவிபிகப் பாடினுமென் றுயர் நீக்க
வேதுவழி செய்வேனினி யான்
வந்தனு காதுமிடி சொந்தமா யாண்டருள்வீர்
வள்ள விறகுலின் வழியே
வரம்பிலெழிற் பரம்பொருளாய் வந்தரசாளு கின்ற
வாகுயர் தென்னுகை மிதியே
சுந்தைவழியே சென்று பலதீங்கு நண்ணியே
செய்வதறி யாத வேழை
செய்தகுறை போக்கியே திருவருடந்திந்த
சேயனைக் காக்க வேண்டும்
சந்ததின்றனைச் சார்ந்தடி போற்றினேன்
சத்வசனா னந்த வொலியே
சமயமிது தமிழனை யுமதுவிழி நோக்கியருள்
ஷாகுல் ஹமிது ஒலியே

கொச்சகம்.

கத்தமலர் சோலை செறிக் காருண்ய நாகூர்வாழ்
சத்ததமும் வித்தையுறுந் தருகா தயாநிதியே
சொத்த வகுமையெற்குத் துயர் நீக்கி நன்கருளத்
தத்தாள்வீர் செங்கமலத்தாள் ஷாகமிதொலியே.

ஐங்கலா ஆதிதாளம் சாப்பு பதம்

பல்லவி.

தத்தாள் ததிதருத் தாளிதையே
தாரணி மேலக மகிழ்ந்திடும் படிஜெகம் புகழ் குருநாடி (தத்)

அனுபல்லவி.

1. வத்தேன் வதனமெய் சோர்த்து வஞ்சியி னுசையால் கொத்து
சத்ததங் காத்தாளக மகிழ்த்து ஷாகுல் ஹமீதொலி ததிவத்து (தத்)
2. கஞ்சல மாய்கையால்வாடி சார்த்தடி பணித்தே னுமைத்தேடி
வஞ்சகமெனினி லணுகாக்கூடி வத்தருள் புரிவீரெனே நாடி (தத்)
3. காணகக் கதிபதி நவநீத தாதா நம்பிய பேர்க்கருள் நற்றவ போதா
வாகூரசன குத்துள் கண்மணிபோதா வத்தருள் புரிந்திடு வீரினிபாதா
4. உலகமதிலனு தினமுமை பணிவேவர் ஓதிடும் கோய்மிடி படியீ தவர்கேர்க்
கலைதனி லுமபிழை தனைத்ததி பொறுப்பீர் சுழலுமஸ்தான் மொழி கதி
[பெறத் ததிசீர் (தத்)]

தூள் வெண்பா.

இத்து பணியு மிறையே கமிதொலியே
வத்தாள் வறுமையற வே.

காபி பதம் ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வத்தாள்வதெப்போ பெருமானே சகலருத்தொழு முயர்கோனே
செந்தாள் மலரினே த்தானே தத்தாளும் காணக யெஜுமானே (வத்)

மாணிக்கப்பூருதித் தோரே அசன்குத்தாள் சுதன் நீரே
காணிககை யாக்கொள்வீரே கயவன ஆயரசற்றுவீரே (வத்)

வரகதேவாய்க்கே கெழிநாதா வருவீரஹுதினந் தாதா
பரத்தா தீன் வழிவேதா பணிந்தேன்கா னவரீதா (வர)

சஞ்சல மாயகையால் வாடி தவிக்கிறேன் யானுமைத்தேடி
மிஞ்சிய மாலினையோடி சஞ்சலவாய் ததிளடி (வர)

சித்தகோ யெனிலாழாது சித்தஞ்சேருந்த னின்போது
நத்தமா தாமரணுகாது நல்லுமஸ்தா னென்மீது (வர)

சந்தியல் வெண்பா.

சந்தமலர்ப் பாதக் கருணை நில கொழிக்க
விக்கை பெறு நாகூர் வேந்தரிடம்—சந்தேதாஷ
மாய் வருவாய் மாதே—மகிழ்.

இராகம் சேஞ்சருட்டி பதம் ஆதிதாளம்.

சந்தரமா பென்ற வர்ணமெட்டு,

பல்லலி.

சந்தேதாஷமாய் சகியே தருவாடி. (சந்தேதா)

சந்தக் கமழ் பொற்பாதமே சந்தருளுவார் தினமே
உந்தன் வினைகள் தான் போமே ஓங்கு ஷாஹுதுதாமே (சந்)

இந்து சவழும் பதியார் இலங்குந் நாகை நீதியார்
சந்தரமான பொற்கையார் சுல்தான் ஹமீது மெய்யார் (சந்)

மாணிக்க நற்பூ ருதித்தேதார் மாதர்ஸ்தன் மீட்டிவைத்தேதார்
காணிக்கை யாதவத்தேதார் காதிரோலி மீரானென்பார் (சந்)

பென்னகர்க் ததிபதியார்ப் புகழ்நய்தன் வழியார்
நண்பர் மஸ்த்தானின் ஸுணையார் நாயகம் பாதது ஷாரிதியார் (சந்)

